

bejdere. Jeg vil for mit personlige Vedkommende forudskikke den Bemærkning, at jeg i højeste Grad påskønner den Interesse, som dette Fællesforbund har lagt for Dagen for Arbejderspørgsmaalet. Hvad Mening man end kan have om de sociale Spørgsmaal, enten man har en socialistisk Mening eller en anden Mening, maa vi alle, tænker jeg, være enige om, at baade Strejker og Lockouter ere som oftest meget uheldige, og at Strejker og Lockouter ogsaa i vort Land have kostet mangfoldige Tusinder Kroner. Jeg tænker netop paa, at der i sin Tid stod i „Social-Demokraten“ en Opgørelse over, hvilke Fremskridt Lønforholdene have gjort her i Danmark i de sidste 25 Aar. Det er fuldstændig rigtigt, at der her er sket uhyre Fremskridt i denne Tid, og at den samlede Løn nu er maaske flere Millioner større end da, men det kan jo da virkelig heller ikke nægtes, at i disse 25 Aar er der gaaet en Masse Tusinder til Spilde ved Strejker og Lockouter. Hvor mange tabte Strejker har der ikke været, og hvor mange tabte Lockouter har der ikke været? Og selv om der er vundet noget for den ene eller den anden Part, er der ogsaa tabt uhyre meget. Vi huske alle den Sommer, da 40,000 eller maaske flere gik arbejdsløse. De led haardt, Arbejderne, og de led mest, men hele Samfundet led virkelig ogsaa ved, at en saadan Mængde Mennesker gik og ingen Ting havde at bestille. Derfor påskønner jeg den Interesse, som Kristelig dansk Fællesforbund har vist for Arbejderspørgsmaalet ved at prøve, om det var muligt at undgaa baade for Arbejdere og for Arbejdsgivere, at de mange Penge gaa til Spilde. Dette Forbund er nu kommet med et Andragende til Rigsdagen, om vi ikke her i Danmark vilde søge at indføre en lignende Ordning som den, de have nede i Australien, hvor de i flere af Staterne have vedtaget en Lov om tvungen Voldgift. Jeg skal tillade mig at oplyse det ærede Ting om, at Udvalget har søgt for, at det høje Tings Medlemmer, saavel som enhver anden, kan blive bekendt med, hvordan den Ny-Zeelandske Lov ser ud. Vi have nemlig ladet afgaa en Skrivelse til Indenrigsministeriet for at anmode det om at faa en autoriseret Oversættelse af denne Lov, hvorom der har været saa megen Tale baade i Blade og andetsteds. Vi mente, at det var i Sagens velforstaaede Interesse, hvad Resultat man end kom til, at faa en Oversættelse af denne Lov. Og Ministeriet har velvilligst imødekommet vor An-

modning og sendt os en autoriseret Oversættelse af denne Lov i Australien, og denne Oversættelse findes i Betænkningen. Det er jo en stor Lov, og jeg skal ikke trætte det høje Ting med at komme ind paa Enkeltheder. Udvalget har heller ikke ubetinget forlangt, at Ministeren skulde slutte sig til den saa fuldtud endnu. Jeg skal kun gøre opmærksom paa et Par Hovedpunkter. Der findes i denne Lov for det første en Bestemmelse om, at de Fagforeninger og de Arbejdsgiverforeninger, der ville ind under denne Lov, skulle indregistreres, og Arbejdsministeriets Sekretær dernede er Sekretær for dette Indregistreringsbureau. Baade Arbejdsgiverforeninger og Fagforeninger kunne melde sig for at blive indregistrerede, og naar der kommer Arbejdskonflikter, skulle disse ind under Voldgiftsbedømmelse. For det andet ere de Stater, hvor denne Lov virker, inddelte i forskellige Distrikter, og der er en Fuldmægtig for hvert af disse Distrikter, og i hvert Distrikt er der et Forligsraad, og dette Forligsraad bestaar af 4 eller 6 Medlemmer, som vælges dels af Arbejdsgivere og dels af Arbejdere, og det vælger selv sin Formand. Hvis dette Forligsraad ikke kan faa Parterne forligte, og der bliver Konflikt, saa kan det indankes for en Voldgiftsdomstol, og denne Voldgiftsret bestaar af 3 Medlemmer, hvoraf det ene Medlem indstilles af Arbejdsgiverne, et Medlem indstilles af Arbejderne og det tredje Medlem udnævnes af Guvernøren og er en Højesteretsdommer. Naar saa denne Sag, som der er Strid om, bliver indanket for denne Domstol, som altsaa bestaar af disse tre Medlemmer, saa maa Parterne finde sig i, at det bliver, som denne Domstol dømmer. Det er i Korthed Indholdet af denne Lov i Ny-Zeeland. Nu er det, som sagt, en Sag, der har vakt megen Opmærksomhed i Udlandet, fordi jo alle, som jeg sagde i Begyndelsen af min Tale, maa være enige om, at det vilde være heldigt, om de mange Millioner, der gaa til Spilde ved Lockouter og Strejker, kunne blive sparede. Ovre i Australien er der ikke mindre end 3 Stater, der har antaget denne Lov, det er selve Ny-Zeeland, Ny-Syd-Wales og West-Australien, og i det Andragende, der er indsendt til Rigsdagen fra Kristeligt dansk Fællesforbund oplyses det, at i den Tid, denne Lov har virket derovre, er ikke mindre end 50 Konflikter blevne ordnede uden Arbejdsstandsning.

Men det er ikke alene i Australien, at denne Sag har begyndt at vække Opmærksomhed. Det er ogsaa ovre i Eng-